

Anonimizált változat

Fordítás

C-317/21 – 1

C-317/21. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2021. május 21.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunal d'arrondissement (Luxemburg)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. február 12.

Felperes:

G-Finance SARL

DV

Alperes:

Luxembourg Business Registers

A tényleges tulajdonosi nyilvántartás létrehozásáról szóló, 2019. január 13-i törvény 7. és 15. cikke alapján meghozott 2021TALCH02/00245. számú végzés

[OMISSIS]

A (TAL-2020-10209. számú) ügyben

- 1) A luxemburgi jog szerint létrehozott és luxemburgi [OMISSIS] székhelyű **G-FINANCE SARL** korlátolt felelősségű társaság [OMISSIS]
- 2) **DV**, lakóhelye: [OMISSIS], Luxemburg [OMISSIS]

felperesek [OMISSIS]

és

a luxemburgi [OMISSIS] székhelyű **LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS** gazdasági egyesülés (rövidítve: **LBR**) mint a tényleges tulajdonosi nyilvántartás kezelője

alperes [OMISSIS]

között [OMISSIS]

Ezen a napon tartott nyilvános tárgyaláson meghozta **[eredeti 2. o.]**

a következő végzést:

Tényállás

A tényleges tulajdonosi nyilvántartáshoz (a továbbiakban: nyilvántartás) címzett, 2019. november 15-i levelében a G-FINANCE SARL korlátolt felelősségű társaság a tényleges tulajdonosára vonatkozó információkhoz való hozzáférés korlátozása iránti kérelmet nyújtott be a tényleges tulajdonosi nyilvántartás létrehozásáról szóló, 2019. január 15-i törvény (a továbbiakban: a Törvény) 15. cikke alapján.

2020. november 30-i ajánlott levelében a LUXEMBOURG BUSINESS REGISTER gazdasági egyesülés (a továbbiakban: LBR) nem adott helyt e kérelemnek.

[OMISSIS]

A felek kérelmei és az általuk hivatkozott jogalapok

A G-FINANCE és a DV elsődlegesen azt kérik, hogy a bíróság:

- semmisítse meg a 2020. november 30-i elutasító határozatot, valamint állapítsa meg, hogy a 2019. november 15-én a hozzáférés korlátozása iránt benyújtott kérelem indokolt és megalapozott;
- következésképpen kötelezze az LBR-t arra, hogy a törvény 3. cikkében említett információkhoz való hozzáférést DV tekintetében, a G-FINANCE-szel összefüggésben a nemzeti hatóságokra, a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre, valamint a hivatalos minőségükben eljáró bírósági végrehajtókra és közjegyzőkre korlátozza a meghozandó végzés időpontjától – vagy 2020. november 30-tól, az elutasított végzés időpontjától, máskülönben 2019. november 15-től, a hozzáférés korlátozása iránti kérelem időpontjától – számított három éves időtartamra;

- kötelezze az LBR-t a Törvény 15. cikke (4) bekezdésének megfelelően a hozzáférés korlátozásáról szóló hirdetmény közzétételére;
- máskülönben további vizsgálat céljából utalja vissza az ügyet az LBR elé, hogy a DV tekintetében a G-FINANCE-szel összefüggésben hozzáférést korlátozó határozatot hozzon,
- kötelezze az LBR-t az eljárás költségeinek viselésére;
- rendelje el a meghozandó végzés biztosíték nélküli ideiglenes végrehajtását.

Másodlagosan és bármely további eljárási cselekmény megtétele előtt a felperesek azt kérik, hogy a bíróság függessze fel az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából [OMISSIS] kérdéseket terjessze[n] [az Európai Unió Bírósága] elé [OMISSIS]: **[eredeti 3. o.]**

[OMISSIS]

[A Bírósághoz előzetes döntéshozatalra előterjesztendő kérdésekre vonatkozó javaslat]

Harmadlagosan azt kérik, hogy a bíróság függessze fel az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából [...] kérdéseket terjessze[n] a Cour constitutionnelle (alkotmánybíróság, Luxemburg) elé [OMISSIS]:

[OMISSIS]

[OMISSIS] **[eredeti 4. o.]**

[A Cour constitutionnelle-hez (alkotmánybíróság) előzetes döntéshozatalra előterjesztendő kérdésekre vonatkozó javaslat]

Kérelmük alátámasztására a felperesek előadják, hogy a G-FINANCE egy 2003-ban létrehozott családi holding, amely a Giorgetti csoport szerves részét képezi, míg annak gazdasági kedvezményezettje DV [OMISSIS].

Nem a nyilvántartás által a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem keretében szolgált elvet vagy célkitűzéseit kifogásolják, hanem azt, hogy a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz való hozzáférés az (EU) 2015/849 irányelv 30. cikke és a Törvény 12. cikke értelmében minden személy számára nyitva áll, mégpedig anélkül, hogy ahhoz fűződő jogos érdekük fennállását igazolniuk kellene.

A felperesek elsősorban azt állítják, hogy az Európai Unió nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a nyilvántartáshoz való nyilvános hozzáférés területén jogszabályokat fogadjon el, mivel az ilyen szabályok alkalmatlanok a szabad mozgás bármilyen akadályának elhárítására, és nem járulnak hozzá a verseny jelentős torzulásának felszámolásához, amely feltételek pedig az Európai Unió hatáskörének megalapozása szempontjából alapvetőek.

Azzal érvelnek továbbá, hogy a nyilvántartásban foglalt információkhoz való hozzáférést biztosító rendelkezések sértik az Európai Unióról szóló szerződés (a továbbiakban: EUSZ) 5. cikkének (4) bekezdésében szereplő arányosság elvét. A vitatott rendelkezés ugyanis hiányos, nem érvényesül hatékonyan és hátrányosan megkülönböztető.

A nagy nyilvánosságnak a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáférése ezenkívül sértené az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: Charta) foglalt egyes alapvető jogokat, és az uniós jog üzleti titok védelmére vonatkozó általános elvét.

Meg kell jegyezni, hogy a Charta 7. és 8. cikkének megsértésére vonatkozóan a keresetlevelükben szereplő fejtegetéseket a tárgyaláson nem adták elő, noha e kérdéseket előzetes döntéshozatali eljárás keretében már többször tárgyalta az Európai Unió Bírósága.

A felperesek ugyanakkor úgy érvelnek, hogy a társaságok tényleges tulajdonosaira és következésképpen a tulajdonosi szerkezetre vonatkozó adatok feltárása üzleti titkot sértene, mivel a versenytársak ez alapján ki tudják következtetni, és megismerhetik, hogy a vállalkozások mely piacokon tevékenykednek vagy fognak működni, és ebből következtetni tudnak a vállalkozások erősségeire, illetve gyengeségeire, valamint a vállalkozáson belüli erőviszonyokra. A társaság tőkéjével kapcsolatos ügyletek névtelensége ily módon nem részesülne védelemben, ami az üzleti titok megsértéséhez vezethetne.

A nagy nyilvánosságnak a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáférése álláspontja szerint a Chartának a vállalkozások szabadságát biztosító 16. cikke megsértését is megvalósítja, amennyiben ezáltal nyomon követhetővé válik a kereskedelmi tevékenységek szervezésének módja, a nagy nyilvánosság előtt megnyitva az agresszív üzleti információszerzés [eredeti 5. o.] és befolyásolási stratégiák gyakorlását, ami a társaságok üzleti hírszerzésének szisztematikussá válásához és beruházási stratégiájuk felfedéséhez vezet.

A tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáférés tehát a vállalkozás szabadságának és következésképpen az egységes piacot alkotó négy szabadságnak, vagyis az áruk, a személyek, a tőke és a szolgáltatások szabad mozgásának a megsértéséhez vezetne.

A felperesek azzal folytatják, hogy a Chartának a gyülekezési és egyesülési szabadságra vonatkozó 12. cikkének (1) bekezdését is sértené a nagy nyilvánosságnak a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáférése, amennyiben az visszatartó hatással járna a társaságokba való befektetésekre.

A felperesek továbbá a Charta 20. cikkéből eredő egyenlő bánásmód elvének megsértésére hivatkoznak, mivel a bizalmi vagyongazdálkodókhoz képest a társaságokkal és egyéb jogalanyokkal szemben eltérő bánásmódot tanúsítanak, mivel az előbbieket tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz való

hozzáférés a „jogos érdekét igazoló természetes vagy jogi személy számára” van fenntartva. Márpedig [a felperesek] úgy vélik, hogy a jogalanyok különböző kategóriái közötti eltérő bánásmód nem indokolt.

Az alapvető jogok, a magán- és családi élet tiszteletben tartása, valamint a személyes adatok védelmének korlátozása egyébiránt, különösen az arányosság elvének megsértése miatt, a Charta 52. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételeknek sem felel meg.

Az alapvető jogok korlátozása nem arányos és nem is szükséges, és nem szolgálja az irányelvből eredő célok, azaz a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet.

Az **LBR** mint a nyilvántartás kezelője a bíróság belátására bizza annak eldöntését, hogy előzetes döntéshozatal céljából szükséges-e kérdéseket terjeszteni az Európai Unió Bírósága elé.

Értékelés

A Törvény 15. cikkének (1) bekezdése értelmében *„valamely bejegyzett jogalany vagy tényleges tulajdonos eseti alapon, és az alábbi kivételes körülmények között az ügyvezetőhöz címzett, megfelelően indokolt kérelem alapján kérheti, hogy a 3. cikkben említett információkat kizárólag a nemzeti hatóságok, a hitel- és pénzügyi intézmények, valamint a hivatalos személyként eljáró végrehajtók és közjegyzők számára tegyék hozzáférhetővé, amennyiben ez a hozzáférés a tényleges tulajdonost aránytalan kockázatnak, a csalás, emberrablás, zsarolás, kényszerítés, zaklatás, erőszak vagy megfélemlítés kockázatának tenné ki, vagy ha a tényleges tulajdonos kiskorú vagy egyéb okból cselekvőképtelen”*.

E cikk alapján az LBR-nek, és elutasító határozat elleni jogorvoslat esetén a kerületi bíróság kereskedelmi tanácsa elnökének eseti alapon – ennél fogva a szubjektív elemeket figyelembe véve – kell elemeznie a nyilvántartáshoz való hozzáférés korlátozását igazoló kivételes körülmények fennállását. **[eredeti 6. o.]**

Meg kell állapítani, hogy [OMISSIS] [a] Tribunal d’arrondissement de Luxembourg (luxembourgi kerületi bíróság, Luxemburg) már több kérdést terjesztett előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé egy azonos célból benyújtott ügy keretében, amely a Törvény összefüggésében a „kivételes körülmények”, „kockázat” és „aránytalan” fogalmak értelmezésére vonatkozik, a következők szerint:

[OMISSIS]

[OMISSIS] **[eredeti 7. o.]** [OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS] [eredeti 8. o.] [OMISSIS]

[a C-37/20. sz. ügyben előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések]

A 2020. október 13-i végzés alapján előzetes döntéshozatal céljából a bíróság a következő kérdéseket terjesztette az Európai Unió Bírósága elé:

[OMISSIS]

[OMISSIS] [eredeti 9. o.]

[OMISSIS]

[OMISSIS] [eredeti 10. o.] [OMISSIS]

[OMISSIS]

[a C-601/20. sz. ügyben előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések]

Míg a felperesek által a c) pontban javasolt előzetes döntéshozatalra előterjesztendő kérdést már feltették az Európai Unió Bíróságának, így annak ismételt előterjesztésére nem kerül sor, a többi előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésjavaslatot még nem terjesztették a Bíróság elé.

A bíróság azonban megállapítja, hogy az a) pontban javasolt kérdés, amely arra vonatkozik, hogy az Európai Unió állítólagosan nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a nyilvántartáshoz való nyilvános hozzáférés területén jogszabályokat fogadjon el, mivel az ilyen szabályok alkalmatlanok a szabad mozgás bármilyen akadályának elhárítására, és nem járulnak hozzá a verseny jelentős torzulásának felszámolásához, nem igazolható.

Nem tagadható ugyanis, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem az EUSZ és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) értelmében az Európai Unió hatáskörébe tartozik. Márpedig az Európai Unió hatáskörét nem érinti az a tény, hogy az olyan [eredeti 11. o.] irányelvben szereplő különös rendelkezés, amelynek tárgya e hatáskörbe tartozik, adott esetben ellentétes lehet az Európai Uniót szabályozó alapelvekkel.

A b) pontban foglalt kérdés az arányosság elvére vonatkozik, amelyet többek között az EUSZ 5. cikk (4) bekezdése ír elő, és amely kimondja, hogy „az arányosság elvének megfelelően az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges”.

A 2018. évi irányelv (30) preambulumbekzdése értelmében: „A tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való nyilvános hozzáférés lehetővé teszi, hogy a civil társadalom – ezen belül a sajtó vagy a társadalmi szervezete – fokozottan ellenőrizték az információkat, és hozzájárul a gazdasági ügyletek és a pénzügyi rendszer integritásába vetett bizalom megőrzéséhez. E hozzáférés

elősegítheti a gazdasági társaságokkal és más jogi entitásokkal, valamint társulás jellegű jogi megállapodásokkal való – pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából történő – visszaélések elleni küzdelmet mind a nyomozások segítése, mind a reputációs hatás révén, mivel az ilyen társaságokkal üzleti kapcsolatba lépő összes érintett számára ismert lesz a tényleges tulajdonosok kiléte. E hozzáférés ahhoz is hozzájárul, hogy az ilyen jogsértések elleni küzdelemben érintett pénzügyi intézmények és hatóságok – köztük a harmadik országbeli hatóságok – számára időben és hatékony módon rendelkezésre álljanak az információk. Az említett információkhoz való hozzáférés a pénzmosással, a kapcsolódó alaphüncselekményekkel és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos nyomozásokat is segítené.”

A (35) preambulumbekzdés pontosítja, hogy: *„A fokozott nyilvános ellenőrzés hozzájárul a jogi entitásokkal és társulás jellegű jogi megállapodásokkal való visszaélés – többek között az adókikerülés – megelőzéséhez. Ezért alapvető fontosságú, hogy a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információ a nemzeti nyilvántartásokon és a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül a bizalmi vagyonkezelési konstrukcióra vagy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásra vonatkozó információ nyilvántartásba vétele okainak megszűnését követően legalább öt évig hozzáférhető maradjon. Mindazonáltal a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy jogszabályban rendelkezzenek a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk – köztük a személyes adatok – más célokból történő kezeléséről, amennyiben ez az adatkezelés közérdekből történik és egy demokratikus társadalomban szükségesnek és arányosnak minősül a kitűzött jogos cél elérése érdekében.”*

A jelen ügyben a nagy nyilvánosságnak a nyilvántartásban szereplő információkhoz való hozzáférésére vonatkozó rendelkezések a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem keretébe illeszkednek. Márpedig nem állapítható meg bizonyossággal, hogy a kitűzött célok eléréséhez milyen okokból szükséges a nyilvántartás teljes körű, többek között regisztrálási kötelezettség nélküli és díjmentes hozzáférhetővé tétele a nagyközönség számára.

Ennélfogva a felperesek jogosan kívánják az Európai Unió Bírósága elé terjeszteni az elfogadott intézkedéseknek az elérni kívánt céllal való arányosságára vonatkozó kérdést, így a vitatott kérdést a Bíróság elé kell terjeszteni.

A Charta 12. cikke úgy rendelkezik, hogy: *„Mindenkinek joga van a békés célú gyülekezés szabadságához és a másokkal való bármilyen szintű, különösen politikai, szakszervezeti és polgári célú egyesüléshez, ami magában foglalja mindenkinek a jogát ahhoz, hogy érdekei védelmére szakszervezetet alapítson, vagy azokhoz csatlakozzon”.*

A felperesek azt állítják, hogy a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információknak a nagy nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele visszatartó hatással lenne a társaságokba és más jogalanyokba történő befektetésekre. Elemzésükben az Európai Unió Bíróságának egy 2020. június 16-i

ítéletére (C-78/18) támaszkodnak, amely megállapította, hogy az olyan nemzeti jogszabály, amely rendszeres nyilvántartási kötelezettségeket ír elő a külföldről támogatott szervezetek számára, visszatartó hatást gyakorolhat a külföldi illetőségű adományozók részvételére, és így korlátozza az egyesülés szabadságához fűződő jogot.

Meg kell állapítani, hogy *„az egyesülés szabadságához fűződő jog a demokratikus és pluralista társadalom egyik alapvető pillérét jelenti, mivel lehetővé teszi a polgárok számára, hogy közérdekű ügyekben közösen lépjenek fel, és ezzel hozzájáruljanak a közélet megfelelő működéséhez”* (az Európai Unió Bírósága, nagytanács, 2000. június 18-i ítélet, C-78/18, 110–114. pont, Europe 2020, 243. komm., D. Simon).

Márpedig valamely kereskedelmi társaság célja a G-FINANCE-éhez hasonlóan nem az, hogy a közérdeket képviselje, hanem az, hogy a részvényesei és a tényleges tulajdonosai érdekében járjon el. Ebből azt a következtetést kell levonni, hogy a gazdasági társaságokra nem vonatkozik az egyesülés szabadságához való jog, így a Charta 12. cikkének állítólagos megsértését el kell utasítani, és ezért az arra vonatkozó kérdést nem kell előzetes döntéshozatalra előterjeszteni.

A Charta 16. cikke értelmében: *„A vállalkozás szabadságát, az uniós joggal és a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban, el kell ismerni”*.

A felperesek azt állítják, hogy a nyilvántartásban szereplő információkhoz való hozzáférésre vonatkozó vitatott rendelkezések sértik a vállalkozás szabadságát, mivel bárki számára lehetővé teszik, hogy áttekintsék és elemezzék a társaságok és egyéb jogalanyok tulajdonosi szerkezetét, és nyomon követhessék azt, hogy miként szervezik kereskedelmi tevékenységüket. Az ilyen információkhoz való hozzáférés különösen annak megismerését tenné lehetővé, hogy egyes természetes személyek mikor lépnek be, illetve ki valamely társaság tulajdonosi köréből, ami az agresszív üzleti információszerzés és befolyásolási stratégia gyakorlatához vezetne. Ily módon sértene a vállalkozói szellemet.

A Bíróság ítélezési gyakorlatára tekintettel a vállalkozás szabadsága igen széles körben érvényesülhet, magában foglalja *„a vállalkozások azon jogát [...], hogy – az őket a saját cselekményeikért terhelő felelősség körében – szabadon rendelkezhessenek a rendelkezésükre álló gazdasági, műszaki és pénzügyi forrásokkal”* (az Európai Unió Bírósága, 2014. március 27-i UPC Telekabel Wien ítélet, C-314/12, 49. pont; Europe 2014, 229. komm., L. Idot), valamint a szerződési szabadság értelmében *„a gazdasági partner megválasztásának szabadságát, valamint a szolgáltatás ára meghatározásának szabadságát”* (az Európai Unió Bírósága, nagytanács, 2013. január 22-i Sky Österreich ítélet, C-283/11, , 42. és 43. pont; GADLF 26. sz. 4. §).

A Charta 17. cikkében biztosított tulajdonhoz való joghoz hasonlóan a vállalkozási jog széles körű alkalmazhatóságát ugyanakkor árnyalja a közérdekkel szembeni viszonylagos gyengesége. **[eredeti 13. o.]**

A Bíróság által rögzített megfogalmazás szerint ezt a jogot „a társadalomban betöltött szerepe függvényében kell értékelni”, és „korlátozásnak vethető alá, azzal a feltétellel, hogy ezen korlátozások ténylegesen az Unió által elérni kívánt közérdekű céloknak felelnek meg, és a kitűzött cél vonatkozásában nem jelentenek aránytalan és elviselhetetlen beavatkozást, amely épp az ily módon biztosított jog tartalmát veszélyeztetné” (például az Európai Unió Bírósága, nagytanács, 2013. január 15-i Krizan ítélet, C-416/10, 113. pont) (JurisClasseur Europe Traité Fasc. 160: Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 59. sz-tól).

A vállalkozási jog állítólagos megsértésére vonatkozó előzetes döntéshozatalra előterjesztendő kérdés tehát valójában az arányosság elvére vonatkozik, amelyről fentebb szó volt.

A bíróság úgy véli azonban, hogy a teljesség kedvéért a Charta 16. cikkének megsértésére vonatkozó előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést is a [Bíróság] értékelésére kell bízni.

A Charta 20. cikke úgy rendelkezik, hogy „a törvény előtt mindenki egyenlő”, míg a 21. cikk kimondja, hogy „tilos minden megkülönböztetés, így különösen a nem, faj, szín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés”.

A felperesek úgy vélik, hogy sérülnek ezek az elvek azáltal, hogy a 2018. évi irányelv eltérő bánásmódot vezet be egyrészt a társaságok és más jogalanyok, másrészt pedig a bizalmi vagyongazdálkodók és a bizalmi vagyongazdálkodóihoz hasonló struktúrájú vagy funkciójú, társulás jellegű jogi megállapodások között, mivel a bizalmi vagyongazdálkodók tényleges tulajdonosi nyilvántartásához való hozzáférés azokra a természetes vagy jogi személyekre korlátozódik, akik/amelyek bizonyítani tudják jogos érdeküket.

Mivel a bizalmi vagyongazdálkodók mindeközben ugyanúgy felhasználhatók pénzmosást vagy terrorizmus finanszírozását szolgáló célra, a nyilvántartásokhoz való hozzáférés eltérő kezelése nem igazolható, és ezért sérti az egyenlőség elvét.

Mivel a jogalanyok e két kategóriája számára fenntartott bánásmód szükségességét illetően hiányzik a pontos indokolás, az erre vonatkozó kérdést előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió Bírósága elé kell terjeszteni.

A felperesek végül az üzleti titok védelmére vonatkozó általános európai jogelv megsértésére hivatkoznak, amely a jogi személyek tekintetében bizonyos értelemben egyenértékű a magánélet tiszteletben tartásához való joggal, amely jogot a vitatott rendelkezések sértik.

Az Európai Unió Bírósága alapelveként ismerte el az üzleti titok védelmét (lásd: 1986. június 24-i AKZO Chemie és AKZO Chemie UK kontra Bizottság ítélet,

53/86, EBHT 1965. o., 28. pont, valamint 1994. május 19-i SEP kontra Bizottság ítélet, C-36/92 P, EBHT 1994., I-1911. o., 37. pont).

Mivel a jogi személyek tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk alkalmasak arra, hogy a nagy nyilvánosság számára a tulajdonosi szerkezetre és a belső erőviszonyokra **[eredeti 14. o.]** vonatkozó információkat szolgáltatassanak, a szóban forgó, előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést a Bíróság értékelésére kell bízni.

A fenti indokok alapján

[OMISSIS][a] Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (luxembourgi kerületi bíróság) kontradiktórius eljárásban

[OMISSIS]

az eljárást **felfüggeszti**, és **előzetes döntéshozatal céljából** a következő kérdéseket **terjeszti** az Európai Unió Bírósága elé:

„A pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv, valamint a 2009/138/EK és a 2013/36/EU irányelv módosításáról szóló, 2018. május 30-i (EU) 2018/843 európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezései, és különösen annak a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv 30. cikkének (5) bekezdését módosító 1. cikke (15) bekezdésének c) pontja az említett (EU) 2018/843 irányelv által módosított változatukban, amennyiben azok a »lakosság bármely tagjának« hozzáférést biztosítanak a társaságok és egyéb jogi személyek tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz, érvénytelenek-e amiatt, hogy:

- a) sértik a többek között az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében rögzített arányosság elvét, és/vagy*
- b) sértik az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16. cikkét (a vállalkozás szabadsága) és/vagy*
- c) sértik az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. cikkét (törvény előtti egyenlőség) és 21. cikkét (megkülönböztetés tilalma) és/vagy*
- d) sértik az üzleti titok védelmének általános uniós jogelvét?”*

[OMISSIS]